

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 253.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983177296/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

forandret! Nu er man sat på aftægt, og de konservative ideer er i fare — —

Men som sagt; jeg har godt håb for Deres søn. De har givet mig en håndsrækning i sin tid; det er kun rimeligt, at jeg gør gengæld. —

»Ja, det er jo ikke noget løfte,« sa Emilie.

»Men heller ikke noget afslag,« svarede moeren.

»Kommer han hjem med syvtoget?«

»Ja.«

»Hm. Det er nu for længe at vente for os tre, hvad musse? Bjerregård kommer nok på stationen og tar imod ham. Det gør I vel også?«

»Vi venter ham her,« sa moeren. »Hvis det ikke er gået godt, så vil vi helst ta imod det i vort hjem. Det synes vi bedst om.«

»Ja ja da. Så går vi to gissenmand.«

Og de gik. De andre havde endnu tre timer at vente.

De gik omkring og søgte efter noget at ta sig til, men hvert øjeblik var de igen samlede i dagligstuen for at udveksle deres håb og tvivl.

Hvis han nu fik pladsen! Hvilken oprejsning. For den var jo meget bedre end den anden.

Men hvis han ikke fik den. Det var jo sådan en udmærket plads. Og der var flere andre, han ikke havde fået. Hvad vilde byen sige? Så var Bernhard stemplet som forfalden. En mand, ingen vil ha i sin tjeneste. Konsulinden blev vist ikke skånsom.

Timerne gik, men de gjorde det nødigt; de forhastede sig ikke.

Klokken syv kom Bernhard. Han havde fået pladsen

Tante græd. Overlæreren måtte sætte sig ned. Moeren kyssede sin søn.

En lang, varm, hyggelig tavshed gik igennem stuen.

Så sa overlæreren: »Det er alligevel mine artikler mod dr. Mouritz, som nu lønner sig.«